

هزار نایابک به پوولیک

نرسینی ؛ سا گرفتار

الجبنة

چه ننگ ، خونگه به به ننگه ، نیمه نه چه ننگان
 نه ری ، نه به ننگ . به لام هندی که ننگ ناچار بی
 نه بی بیله بین . هگنا زور دار ، نه وانه نه دل
 نه بی ، نه وورمان و دل و لیا نمان دایر نه کات
 که ننگ هر چه نه به ننگ ، به لام له نه بی ترش و
 که لیلی زوری که به . خونگه که لیک راستی و امان
 بوده نه خات ، که له نه رده می ملاستی و ابوصان ده
 نا که ون به لیک له و راستی یانه ، نه و نه که له
 همو که ننگ دایر ستایی به ووست و کرداری جوان
 نزم نه شته و . که می بازاری کرده و نه نگی و به زخووی
 له به و دای بی . نیمی کورده واری ، له و نه تی همین
 له چه نگی ناچار بی دای بی به پعبه ر زور دارانی فا و خو و
 زور دارانی دهره و . بیگه له و ، که لام به نجالی بوی
 به دا ، که و سینه نا و و چه نگی جیرانی گه و رده ، که نه که

هر سه روم با ما مخالفند که ناوبرد و ششمانه که مانیان
 کاوول کرد و قاضی نزاره می کرد که ورهیش کاری
 خرمیان که دل و ده روغمان کرد که و نه زده نور
 دایانان که ناومازدا پیدا کرد که هر بوسه و آنه پیری
 هر نیکویی تابعی بکین ، تاله ناویان بیهین . (هه نیکویی
 له و زو و زوانه : [نایاک] کاخان ، که هه - بو
 که لکی نا بوختوی خویان ، له بیره وه له گول دورضانی
 کور و دایاک که کون و ، نریان به لیان و مسر و مانیان
 نه که بین . سه مانه هر چه زده شماره یان پرور پرور
 له پیره سه زندیبه ، به لایم نه که ریکه نرائین چون به
 دوویانده که پیری بین و لی و بو و بونوه و تی پینی و
 لکولینه و می که م و گور ده دایره یان به کار بیهین ،
 زو و نه یان زوزینه و م . که دوز شمانه و م ، نه که له سه برین
 بخینه می که داد پیره و ری و استی به پیری ، چه ند و جو
 له که ل کردن له سیوهی داد گاهایی دوروست و ، سه و
 نه توانین هر که سه به بی ی پله ی تاوان و له وی تاوانه
 که ی خوی مزای بدهین . چاهه کا قنیکسی نه ته و م
 وای لی هات ، دوست و دورنی خوی له پیرک بوی لکانه
 یاداشی به دوست و مزای به دورنی خوی برات ،
 نه و کانه نه و نایا کانه ، پرور پرور شماره یان دینه

گرف تا پوریک دئی ، هجی نایا لیک له نارادانه مینی . (۱)
نایا که کافی کوردستان ، وه ک بوم ده که وتوه ،
له بیجا ~~هویان~~ یان پاک بون . به لام له بر کنری
که سایه تی یان ، که له ~~به~~ به روه ده کردنی خرافی دایلو
باولکینا توه ، بویان بیک هاتوه ، هرید که به بویان
دورمانی کورد کاربان تی کردون . دورمانی کوردی
نه منده نوران و ساروزان له خرابه کردنه ، هت
بوهر که بیک کنین ، له نیمه ، نه این کیشانی هینده ،
نرمان به هجی ~~بیک~~ ده ساریان نه گرن ، یا خودیج
ده ~~بویان~~ یان نه گرن و هر بویان نه دن . به ک به یک
ناره زوویان به هجی ~~بیک~~ ، قالمه نه توه که مان
هم لمان نه گرن توه و نه یان که نه دهس که لای خویان
بو بیک دمان و ناره اوه نانه وه له ناو ماندا .. هر وه
بو پزانده مان و له ناو بردمان و ملک کاوول کردمان
به کاربان نه هین .. هندیلیان به پاره ، هندیلیان
به پایه و ، هندیلیان به ناره جیاز هل نه خه له تین
قلم یان که نه به « نایا ک » به برامبر به کورده واری به که مان
سیم [نایا کانه] ، هر منده له رود که شی را ، هر موویان
به نایا ک نه میرین . به لام ~~بیک~~ بلی تاوا نیاری به که یان
وه که به یک نیمه . هونکه هندیلیان ، له بر ساکاری و
به سزمانی خویان ، چو مانه کراون . وانه نرمانی هر هجی

تا غا و به گنگ و نه فندی به کافی که وره یان بیکه کن ،
ته واوم ، راسته در است با اوله و مه کردانی خونان
نه کن . چاشم به مشر ، که بیی هر ره که وره ی
نایا که کانه ، بچکه له دلیاکی وساده بی ی خونان ،
زور به یان در ست کورت و هتارن ، ناشی و
نه خوننده وارن ، بی دره لات و بیچارمن ، که به زوره
به و است گه رانی دورن به یارم قی مه کرده خایا که
کایا خونیا که زوره هر و اشیا نه کن .
زور له خسته یان نه ... به لام نه گه ریمه تیوانن ،
وه که دورن یاره یان بد می ، و به نه خونیا فی نه تی
دلورانه وه له که لیاندا به هتار بکین و ، به به یی و
یارم به وه ، و ورده و در و انباری به که ی
خونان بورون بکینه وه ، گیان هتار و در و ونیان
له و تاوانباری به یاک بکینه وه ، هر هتاره گه
تیوانن در ماری هتار یی له خاخی دلیاندا بزورن و
کوش و در و ونیان زیند و بکینه وه ، تارستی به چاوی
خونان به یین و له که بیامی هتار [نایاکی] تی نه کن . و انا
نه که ریمه تیوانن نه مانه له گول نه و نایا کانه دا به کار به یین
من پروم وایه ، که نه که سانه نه یینه وه به دوستی نه وه
که مان و چارگی تر بیری بیری ناهینه وه بن بهالی دورن وه

هند تکی له و نایا گانه ه ن ، نایینی و ننه زان ⑤
نین ، ده ست کو تمین نین ، به لام له به راه ندی
هله که ده باره یان کراوه ، دلیان کراوه و ،
گیانین نانا دراوه ، ~~له قینی نه وه له نینه وه~~
هله که ~~له قینی نه وه~~ و هویان ها و شوته ~~له قینی نه وه~~
دو مندوه ، نایایی له گله نینه وه که ی هویان دایه کن
نه مانه ، له به کزی ی که سایه تی یان ، شو پیست
اها تون ، کوشان ده به لاتی مینه به به دلیان دای
نه مانه پرقیان نه سورمه ، به راه و یان تاییدک بوه ،
هاله و ضایع له یه ک کوی ناکه نه وه . له قینی نه وه
سه کردانی دلیان کراوه وون ، دو سفایه تی له گله
نه نه وه که ی هویان نه کن ، که مانه شو پیستن ، تا
ده ماری شو پیستی به که یان دانه مرگینه وه ، گو خنی
ناکن ، له به نه وه نیم کوره که مانه یان ، ناسانه
به نیرینه وه کوشی هویان ، ناسانه بکریته وه به دوی
نه نه وه که مان ، هر به به چی دلیان بدرسته وه و ،
رو و شو ی یان له گله بنویری و چاکه یان له گله
بکری ، من له و باوه به رام ، که به له تو ی نه مینه وه به
دستی نه نه وه و له گله به کردانی شو پیسته که ماندا
ده ست نه خنه نه وه دستی یه ک و ~~له قینی نه وه~~ ده ست نه که نه وه
به کار کردن و کار و بار هله سوراندن بو که لکی کورده واری

پایان کرده با پیرانان که گو تو یانه : (6)
« به شکر دورنی خوت بکننه ، وانا

خراپه ی دورمنه کت ، به خاکه ، وه ام پیره ره وه .
له استی دلمک و بیسی ، به ناوی بیسی یا ک تا کریته وه .
به ناوی یا ک ، یا ک نه کریته وه . جا بوئم کجوره که سانه
تانه می ولی پورده لی و به خنده لی و گه می و پروووی
به کار بهتری به که لک تره . دلی دورمنه کت ، که برق
ویم و قین ره که لک لی داوه ، به ناوه پروونه یا که کمی
خوت و بیسی که ورده می کی بسره ره وه . کوزاوه
کی فایسی هیه که لی :

« بنده حلقه به گوش ارشوی برود

الف کن ، الف که بیغانه کنده لک گوش »

وانا : به که تو ده می و بیوه نده کمی کلنه نه لاوینسه وه
که و او به حکمت که هیلی . گوته نه م و و و خوش به لک لیا
به نانه ت نه که لک بیغانه لیا پروو خوش بیت ، نه لک بیت
به به نده ی خوت . خراب ه لک و تون ،

به می تریس ، لیا یا که کان ، هرن که خراب به پروه ره
مکرون ، هزار جا که بیان له که لک لک بیت ، هر تا و لک کاربان
لی که کات ، زوری لی ناچی یا که زنده نیه وه بوهر خرابه کانی
خویان . نه مانه خرابه کاری بیگی ماکن . خرابه کردن نامانخانه
تا و انباری سوروشین . به هیچ کلوجی چاره بیان تا کری .

① که گره زنگون یکمیت به ده میاندا ، به نجهت
 که زن به ده مانده که تن و ناوانباری یان کردوه
 بیست بوخویان . هزار چهار بیان به خنیت و هزار
 هار هاکه یان له گه لیا یکمیت کار له دل و ده روونیان
 فاکه بیت من بوئده مانده نایا پرتیم وه . یو یقه منرای
 قایه تی ی خویان به سیتی . ده مانده ده وه هه ل نه گرن ،
 مؤز یلی داغ گرا و بجز نیست به نا و چه و ایناندا ، که ای
 نوسرانی : « نایا ک » ای یاشی ده وه بیان به سیتی
 [با خچی گیان که بیان] . هه نده یلیان نجهت یال گورک و
 هه نده یلیان نجهت یال هه قه ل ، هه نده یلیان
 نجهت یال ریوی . هه نده یلیان له رووری
 ماره کاندان دانی بیت و ، هه نده یلیان له رووری
 دووریکه کاندان .. له بیرت نه هیت هه نده یلیان نجهت
 یال شهید کان !.. هه رهی که ره هی و یاه هی
 قایه تی ی خوی هه له نا و کووری گیان له به آندا
 نه و هاکه ی به به مر و قایه تیه وه هه به . به
 رستی به سیتی گیان له به ران دانه نری . له به رنده وه
 یو یقه منرای لی بگری . نایا هه [نایا ک] یال
 له و نایا کانه نجهت رووره که به وه . نه وه ک به
 سووکی بره سیتی !..

(۸)

باغچه ده رهای [باغچه ی گیان له بیران] بو ما ووی
 شیش مانگ که خزینه به گازی بخت . هر چی که بیروی
 میری که و نایا کانه بکات بام بکات . به لام بی
 یاره تا هیلدن که بی میریان بکات . یاره که بی
 خومان ووی ناگرمین . (شماره وانی) بیهکان که خا ووی
 و [باغچه ی گیان له بیران] ه ن ووی که گرن به لام
 شماره وانی بیهکان له تو لوی که و و د ، که و نایا کانه
 به خوی که کن . شماره چونکه بونه ته کوی هر لوی
 هر زیان ه خورده که بی که بیان ، وه که هی هر زیان
 بی . هر چی حل و بی که بی بیانه ته بیانه دو و و نه که
 سیک دق : (پریش) و (بی) بیانه مان [که بیفت]
 گردوه . نای که بی کوی له مانکه بی بی . نای که بی
 بی که بیان بکات . نای که بی بیان خوازی بی
 له که ما بکات . ما بو شوی له تا و خوی بیانه ه بی
 سیک وایه که بی فوننه دات ، بی هر بی که بیان ، بی بیان و
 بی بیانه وه ، بی خورانی سیک وایه که بی بیان بی
 که بی مانگ که گیان له سکا زکا کانی [باغچه ی
 گیان له بیران] که و او کرد ، [شماره وانی] بیهکان
 که گیان بی که ده ن . که بیاره هاته وه بی بیانه
 تا و و و و چانی گیان له بیره کان .
 بیانه که به کیک بی بی گیان : (بی) بی بیانه

(۱) : له زور شانی بیانه [باغچه ی گیان له بیران] ه شماره وانی بیان

(۵)
 د تهم هه وو یارم تی به دا که هه شماره وانی به
 کان بۆ ده ن ، هه بیان لی وه ره گه گرن ؟ ! . «
 گه پێ ئی لی هه لی ن : « بر ! شماره وانی به کاخان
 ده ست کورن . یاره یان که م . که مکه لی
 ده بیان هه که م . پێویته هه موومان یارم تی
 یان به مین . بۆ هه بیان لی داوا نا کین . به لام
 که گه ها تو هه یان زوریان لی کردین که یاره یان
 لی وه ره یگرین ته وانی بیان ته لی ن : « هه
 نایاک به ~~هه~~ یوولیک « ! . . » (۷)

هه

insititut kurde de paris

(۱) : هه چه نه هه هه شماره کاخاندا [با هه ی گیان
 له بیان] نه گه او فته وه ، به لام هه و او نه کری ، که له
 سالی داها تووی تر بیک دا ، شماره وانی به کاخان
 بیان که نه وه . هه نه هه چه نه هه گیان زوره ،
 به لام له رووی ژانسی و نا بووری و ناوه دانی به وه
 که لێ ئی زوریان یو شماره کاخان ته بۆ . به کێک له
 که لێ ئی هه زوره به بی که یان ته ته [نایاک] انه به !